Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

H

R

cōmanendo autē apud fidelēs grām eis benignitatis ppicius
exhibebat. Bene autē dicit quia circūspectis omnib; exiit
in bethaniā. Inspicit quippe interius arbiter omnū corda. et
eū intūtadicentib; ac resistentib; uertam ñ inuenit ubi capit
reclinare secedit ad fideles. et ineis q obediunt uerbo mansionē
sibi unā cū patre facere gaudet. Bethania nāq; domus obe
dientie dr. Hoc quoq; intellegendu est qd tantē dns fuerit
pauperatus. et ita nulli sit adulatus ut in urbe maxima nul
lu hospiciū nulla inuenerit mansionē. s; in agro paruulo
apud lālarū sororesq; ei habitaret. cor quippe uicus betha
nia est. Et alia die cū exiret abethania esuriit.
f suriit t ueritatē humane carnis ostendens. t esuriens sa
lutē credentiū estuans ad incredulitatē israhelis. Cumq;
uidisset alonge ficū habentē folia uenit siqd forte inue
niret in ea. Et cū uenisset ad eā nichil inuenit pret folia.
ñ enū erat tempus ficorū. Et respondens ihe dixit ei.
Iam ñ amplius in eternū quisq; ex te fructum manducet.
Quom dns multa inparabolis dicere. ita etiā ñ nulla in
parabolis facere solebat. Qd enū cause erat ut esuriens
fructus in ficulnea quereret quor tempus nondū esset
quilibet homo nouerat. arboreq; q fructū p id temporis ñ
haberet eterne sterilitatis maledictione dāpnaret. nisi q
plebē quā uerbo docebat hoc etiā facto terrebat. neqs
habendo folia et fructū ñ habendo hoc ē uerba iusticie
absq; operib; p̄tendendo excidi et in igne mereret pici.
Unaquecq; enū arbor ñ deflorib; ñ defolius s; de fructu suo
cognoscit. id ē unusqsq; homo ñ de estimatione fame
t sermonū pompa s; de sua testimonio pbatur actionū.
Esuriens q dns uidit ficū habentē folia et uenit querere